

— Не мога да правя другояче, отговори старата. Такава е сждбата на кукувицитѣ. Всѣка кукувица снеся по едно яйце на всѣки осемъ дни. Разбирашъ ли, че едното яйце би се развалило, докато бжде снесено друго и че азъ не мога сама да мжтя?

— Ще изпитамъ ли това, което казвашъ? — пита младата.

— Ще го изпиташъ, каза майка ѝ.

— Тогава не е твоя грѣшката, каза младата, която за малко остана замислена. Моля те да ме простишъ, дѣто се отнесохъ тѣй съ тебе. Но много лошо е, споредъ мене, гдѣто другитѣ птици не знаятъ тия нѣща и ни укоряватъ.

Старата замислена гледаше прѣдъ себе си и послѣ каза:

— Насъ ни укоряватъ затова, защото не ни познаватъ, защото не знаятъ каква работа вършимъ, каква полза принасяме като изтрѣбваме врѣднитѣ космати гжсеници. Много птици, които ни укоряватъ, не извършватъ толкова полезна работа както насъ.

Нощта настѣпи. И двѣтѣ останаха дълго врѣме кацнали една до друга и продължаваха да се разговарятъ. Най-сетнѣ тѣ заспаха.

Съкратенъ прѣводъ.